

ΤΑΧ. ΜΕΙΟ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΝΟΥ

Αρ. Αδείας
01-1323

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 – Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 63ο – ΤΕΥΧΟΣ 670 ●
● ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2021 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Φίλοι μετὰ θάνατον

Κατηγορούμενοι χωρίς συνήγορο

Κατηγορούμενοι θά βρεθοῦμε κάποτε. Κάθε ἄνθρωπος θά εἶναι κατηγορούμενος ἐκείνη τὴν ἡμέρα, τὴ μεγάλη καὶ ἐπιφανῆ (Πράξ. β' 20). Πρόκειται γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως. Καὶ ἡμέρα τῆς κρίσεως εἶναι γιὰ τὸν καθένα μας ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου του ἢ ἡμέρα τῆς δευτέρας τοῦ Κυρίου παρουσίας. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη θά μᾶς ἐγκαταλείψουν οἱ πάντες. Καὶ μάλιστα οἱ φίλοι καὶ οἱ συγγενεῖς μας.

- Προσπαθοῦμε ν' ἀποκτήσουμε λεφτά. Νά ἐπενδύουμε γιὰ τὸ μέλλον. Ἄχρηστα καὶ ἀνώφελα θ' ἀποδειχτοῦν τὴν ὥρα ἐκείνη.

- Προσπαθοῦμε ν' ἀποκτήσουμε περιουσία. Ἄχρηστη καὶ ἀφιλη θά φανῆ ἐκείνη τὴν ὥρα. Ἄλλοι θά τσακώνωνται μετὰ τὴν ἀναχώρησί μας.

- Προσπαθοῦμε ν' ἀνεβοῦμε σέ θέσεις καὶ ἀξιώματα. Τὴ στιγμή τοῦ θανάτου μας θά φανῆ, πὼς θρόνος γιὰ τὸ σῶμα μας εἶναι τὸ φέρετρο καὶ γιὰ τὴν ψυχὴ μας τὸ ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου.

- Φροντίζουν μερικοὶ γιὰ τὸν τάφο τους. Τί ἔχει νὰ τοὺς ὠφελήσῃ; Ἄλλοι νομίζουν, πὼς, ἂν περιβληθῆ τὸ νεκρὸ τους σῶμα κάποιον σάβανον, ἀγορασμένο μάλιστα ἀπὸ τοὺς «ἀγίους τόπους»(!), θά διέλθουν εὐκολώτερα ἀπ' τὴν πύλη γιὰ τὴν ἄλλη ζωὴ! Λές καὶ περνᾷ κανεὶς διόδια γιὰ τὴν ἄλλη ζωὴ, δείχνοντας ἓνα πανί, πού καλεῖται σάβανον!

- Μάταια ὅλα αὐτὰ καὶ ἀνόητα. Μόνο ἐκεῖνος, πού περιεβλήθη τὴν εὐσέβεια καὶ τὴν ἀγάπη, μόνο αὐτὸς ἐλπίζει στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Λέει χαρακτηριστικὰ ὁ Μέγας Βασίλειος γιὰ τὴ ματαιότητά τῶν πολυτελῶν τάφων καὶ γιὰ τὸ μόνο ἀναγκαῖο ἐντάφιο, τὴν εὐσέβεια: «Τί δέ μνήματος ἐπισήμου καὶ ταφῆς πολυτελοῦς καὶ δαπάνης ἀκερδοῦς ὄφελος; Προλαβὼν σὺν σεαυτὸν ἐνταφίασον.

Καλόν ἐντάφιον ἢ εὐσέβεια. Πείσθητι καλῶ συμβούλω, τῷ ἀγαπήσαντί σε Χριστῷ» (Ε.Π.Ε. 6,320). Μετάφρασις: Ποιό είναι τό ὄφελος ἀπό τό ἐπίσημο μνήμα, ἀπό τήν πολυτελή ταφή καί τήν περιττή δαπάνη; Ἐτοίμαζε ἀπό τώρα τά ἀληθινά ἐφόδια γιά τόν τάφο. Ἡ εὐσέβεια εἶναι τό καλό ἐντάφιο. Νά ὑπακούσης στόν καλό σου σύμβουλο, στόν Ἰησοῦ Χριστό, πού σέ ἀγάπησε.

- **Ἄλλα ματαιότητα** θά φανοῦν ἐκείνη τήν ἡμέρα, τῆς κρίσεως καί τῆς δίκης. Τότε θά αἰσθανθοῦμε μέ φρίκη τήν ἐγκατάλειψη ὄλων ἐκείνων, πού ἀγαπήσαμε. Θά ζήσουμε τήν πραγματικότητα, πού ψάλλουμε στήν ἐξόδιο ἀκολουθία: *«Πάντα ματαιότης τά ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετά θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γάρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται»*.

- **Ἄλλα ματαιότητα.** Κανένας δέν θά μᾶς βοηθήσει τότε. Ξέρεις τί εἶναι νά πληρώνης ὀλόκληρη ζωή συνήγορο, καί τήν ὥρα πού τόν χρειάζεσαι, νά μή τόν ἔχης; Αὐτό θά πάθουμε τήν ὥρα τῆς «ἐτάσεως». Ἐγκαταλελειμμένοι, μόννοι καί γυμνοί, θά κοιτάζουμε δεξιά καί ἀριστερά, ἀλλά συμπαραστάσις καμμιά. *«Ἡ ψυχὴ πόσα δακρῦει τότε καί οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! Πρὸς τοὺς ἀγγέλους τά ὄμματα ρέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει. Πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τόν βοηθοῦντα»* (ἐξόδιος ἀκολουθία).

Βράβευσις ἀγάπης

Δέν εἶμαστε ἀπλῶς κοροῦδα. Εἶμαστε δυστυχεῖς. Εἶμαστε τραγικοί ἄνθρωποι. Ὅσοι ἀγάπησαν τοὺς προδότες καί δέν ἀγάπησαν τοὺς ὄντως φίλους.

Ἡ περικοπή τῆς μελλούσης κρί-

σεως (Ματθ. κε' 31-46) δέν ἐκθέτει κανένα παραμῦθι. Πρόκειται γιά ἀπεικόνισι τῆς πύο σπουδαίας, ἀλλά καί τῆς πύο ἀναγκαίας πραγματικότητας. Ἡ ἀγάπη καί ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτοῦν τή μέλλουσα κρίσι. Ἡ δικαιοσύνη θά βραβεύσει τήν ἀγάπη. Ἄλλά ποιά ἀγάπη; Ἀγάπη ἔχει καί ὁ πλοῦσιος· ἀγάπη ἔχει καί ὁ ἐλεήμων.

- **Ἄλλο πλοῦσιος ἀγαπᾷ τά χρήματα.** Αὐτά σκέπτεται. Αὐτά ἐπιζητεῖ. Αὐτά ἐπιδιώκει. Σ' αὐτά στηρίζεται. Γι' αὐτά καυχᾶται. Μάταια ὁ δύστιχος νομίζει πὼς θά ζήσει ἀθάνατος στή γῆ, κολυμπώντας στά πλοῦτη του (Λουκ. ιβ' 16-21).

- **Ἄλλο ἐλεήμων ἀγαπᾷ τοὺς ἀνθρώπους,** καί δὴ τοὺς ξένους, ἐκείνους, πρὸς τοὺς ὁποίους νομικά καί συναισθηματικά δέν εἶναι ὑποχρεωμένος.

- **Γιατί οἱ ἔνοχοι κολάσεως** θ' ἀκούσουν τότε τό φοβερό ἐκεῖνο λόγο: *«Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τό πῦρ τό αἰώνιον τό ἠτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καί τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ»;* (Ματθ. κε' 41). Διότι ἀγάπησαν τά χρήματα, τήν καλοπέρασι, τό ἐγώ, τή ματαιότητα. Ἀγάπησαν τόν ἑαυτό τους καί τοὺς στενοὺς συγγενεῖς τους μόνο. Ἀγάπησαν τά τοῦ κόσμου τερπνὰ, τή δόξα πού μαραίνεται.

Τά πάντα ἀγάπησαν, ἐκτός ἀπό ἕνα.

- **Δέν ἀγάπησαν τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ,** τόν ἄνθρωπο. Δηλαδή, πολλοί ἀπ' αὐτούς, πού ὀδεύουν ὀδυρόμενοι τό δρόμο πρὸς τήν αἰώνια κόλασι, δέν ἀποκλείεται νά ἔχουν κατασκευάσει καί κάποια βυζαντινὴ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, νά ἔχουν συμβάλει καί στήν ἀνέγερσι κάποιου μοναστηριοῦ ἢ καί κάποιου ναοῦ! Ἀγάπη ὁμως ἔμπρακτῃ στήν ἔμψυχη εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, στόν πενόμενο καί πονεμένο ἄνθρωπο, δέν ἔδειξαν. Λέει ὁ Μέγας Βασίλειος:

«Ποταπή σοι φρίκη καὶ ἰδρώς καὶ σκότος περιχυθήσεται ἀκούοντι τῆς καταδίκης» (Ε.Π.Ε. 6,346).

● Γιατί θ' ἀκούσουν οἱ ἄξιοι τοῦ παραδείσου τὸν γλυκύτατο ἐκεῖνο λόγο: «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου»; (Ματθ. κε' 34).

Διότι ἀγάπησαν ὅσα ἔπρεπε ν' ἀγάπησουν. Ἀγάπησαν τὸν ἄνθρωπο, τὸν «ἀδελφό» τους τὸν πραγματικό. Καὶ ὁποῖος ἀγαπᾷ τὸν ἄνθρωπο, γίνεται φιλόανθρωπος καὶ πιστεύει στὸ Θεάνθρωπο.

Ἀνθρωπος - Φιλάνθρωπος - Θεάνθρωπος.

«Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε», λέει ὁ Χριστός (Ματθ. κε' 40). Ὁ Θεὸς ἀπὸ φιλανθρωπία ἦρθε στὴ γῆ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ φιλανθρωπία καὶ μὲ τὴ φιλανθρωπία, πορεύεται πρὸς τὸν Οὐρανό. Ἡ φιλανθρωπία ἔκανε τὸ Θεὸ Θεάνθρωπο. Ἡ φιλανθρωπία κάνει καὶ τὸν ἄνθρωπο θεανθρώπινο.

Ἀκολουθοῦν τὰ ἔργα

Ἀγάπησαν καὶ οἱ μέν, ἀγάπησαν καὶ οἱ δέ. Καὶ οἱ ἔνοχοι τῆς κολάσεως καὶ οἱ ἄξιοι τοῦ παραδείσου. Τὸ πρόβλημα εἶναι, ποῖον ἀγάπησαν οἱ μέν, ποῖον ἀγάπησαν οἱ δέ.

● Οἱ μέν ἀγάπησαν φίλους προδότες. Ἀγάπησαν πρόσωπα καὶ πράγματα, πού δέν τοὺς βοήθησαν νά προκόψουν πνευματικά. Πρόσωπα καὶ πράγματα, πού τό πολύ-πολύ μέχρι τὸν τάφο θά τοὺς συνοδεύσουν καὶ μετὰ θά φύγουν.

● Οἱ ἄλλοι ἀγάπησαν τοὺς ὄντως φίλους. Ὅντως φίλοι εἶναι ὅσοι μᾶς συνοδεύουν καὶ μετὰ θάνατον καὶ μετὰ

τὸν τάφο. Ποιοὶ εἶναι; Ἡ ὁμολογία, οἱ ἀγαθὲς πράξεις, τὰ καλὰ ἔργα, οἱ πράξεις τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, τῆς χριστοκεντρικῆς ἀγάπης.

Μακάριοι ὅσοι πεθαίνουν στολισμένοι μὲ ἀρετές, μὲ πράξεις ἀγάπης, προσφορᾶς καὶ θυσίας!

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης στὴν Ἀποκάλυψη ἄκουσε φωνή. Ἔς τὴν προσέξουμε, ἰδίως ὅσοι ζητᾶμε ἀποκαλύψεις ἀπὸ τὸν οὐρανό. Τί ἀποκάλυψε ὁ Θεὸς στὸν εὐαγγελιστὴ καὶ μαθητὴ τῆς ἀγάπης Ἰωάννη; «Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. Naί, λέγει τό Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν τὰ δέ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν» (Ἀποκ. ιδ' 13).

● Γιά τοὺς φίλους, πού μᾶς προδίδουν τὴν ὥρα τοῦ θανάτου, καὶ γιά τοὺς ὄντως φίλους, τοὺς πιστοὺς καὶ ἀληθινούς, λέει ὁ Μέγας Βασίλειος: «Τὰ μὲν χρήματα καταλείψεις ἐνταῦθα, καὶ μὴ βουλόμενος, τὴν δέ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἔργοις φιλοτιμίαν ἀποκομίσεις πρὸς τὸν Δεσπότην, ὅταν δῆμος ὅλος ἐπὶ τοῦ κοινοῦ κριτοῦ περιστάντες σε, τροφέα καὶ εὐεργέτην καὶ πάντα τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἀποκαλῶσιν ὀνόματα» (Ε.Π.Ε. 6, 330). Μετάφρασις: Τὰ χρήματα βέβαια, καὶ χωρὶς νά τό θελῃς, θά τά ἐγκαταλείψῃς ὅλα ἐδῶ. Τὴν τιμὴ ὁμως γιά τὰ καλὰ ἔργα πού ἔπραξες, θά τὴν πάρῃς μαζί σου. Μὲ τὰ καλὰ σου ἔργα θά παρουσιαστῆς μπροστά στὸ Δεσπότη Κύριο, ὅταν πλῆθος κόσμος ἐνώπιόν Του θά σέ ἀποκαλῆ τροφέα καὶ εὐεργέτη καὶ θά σοῦ ἀποδίδῃ ὅλα τὰ ὀνόματα τῆς φιλανθρωπίας.

Σπορά-θερισμός

● Ἡ ζωὴ αὐτὴ εἶναι ἡ σπορά.

• Η άλλη είναι ο θερισμός. «Ὁ ἐάν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει» (Γαλ. στ' 7).

Ἡ φιλανθρωπία εἶναι ἡ πιό εὐλογημένη σπορά. «Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει» (Β' Κορ. θ' 9).

• Ὅσα ξοδεύουμε γιὰ τοὺς πρώτους φίλους, γιὰ τὰ πάθη μας, εἶναι διαβολοσκορπίσματα.

Περισσεύουν χρήματα; Χρησιμοποίηστέ τα. Κάνε φίλους «ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας» (Λουκ. ιστ' 9). Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὡς ἐπι καιρός, σπείρωμεν, ἵνα ἀμήσωμεν... Νῦν ὁ τοῦ σπείρειναι καιρός, τότε ὁ τοῦ ἀμᾶσθαι καὶ κερδαίνειν... Εἰ δὲ σπόρον ἐστὶν ὁ παρῶν καιρός, οὐ τοῦ συλλέγειν, ἀλλὰ τοῦ σκορπίζειν καιρός ἂν εἴη λοιπόν» (Ε. Π.Ε. 12,126). Μετάφρασις: Ὅσο ἔχουμε καιρό, ὅσο ζοῦμε, ἄς σπέρνουμε, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ θερίσουμε... Τώρα, τούτη ἡ ζωὴ, εἶναι καιρός σπορᾶς. Τότε, ἡ ἄλλη ζωὴ, εἶναι καιρός συγκομιδῆς καὶ κέρδους... Ἄν, λοιπόν, ὁ παρῶν καιρός εἶναι καιρός σπορᾶς κι ὄχι συγκομιδῆς, ἀπὸ τώρα καὶ στό ἐξῆς νὰ σκορπίζουμε τὴν ἀγάπη μας.

• Ἄν σπείρουμε τὴν πίστι στό χωράφι τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ὁμολογίας, καὶ τὴν ἐλεημοσύνη στό χωράφι τῆς ἀγάπης, ὡς τριαντάφυλλα θὰ φυτρώσουν τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ: «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου» (Ματθ. κε' 34).

Τόσοι τὴν ἔπαθαν. Θὰ τὴν πάθουμε κι ἐμεῖς;

• Τὴν ἔπαθε ὁ δούλος τῆς παραβολῆς. Ἀμέλησε τὸ τάλαντό του. Παρήγγειλε ὁ κύριος, νὰ τὸν ὀδηγήσουν στὴν πύλη τῆς κολάσεως: «Τὸν ἀχρεῖ-

ον δούλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων» (Ματθ. κε' 30).

• Τὴν ἔπαθαν ἐκεῖνες οἱ πέντε μωρές παρθένες, πού ἔμειναν ἔξω τοῦ νυμφῶνος καὶ χτυποῦσαν ἀπεγνωσμένα: «Κύριε, Κύριε, ἀνοιξοὺν ἡμῖν» (Ματθ. κε' 30).

• Τὴν ἔπαθαν πολλοί, οἱ περισσότεροι, ἢ μεγίστη δυστυχῶς πλειονοψηφία τῶν ἀνθρώπων.

Ἄς προσπαθήσουμε νὰ μὴ τὴν πάθουμε κι ἐμεῖς. Νὰ μὴ βροῦμε κλειστή τὴν πύλη τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Ἄρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκης

ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Ἐπισκεφθῆτε τὸ Βιβλιοπωλεῖο μας

Ἐθν. Ἀντιστάσεως (Βασ. Ὀλγας) 103
172 36 Ἅγιος Δημήτριος (Μπραχάμι)
Τηλ. 2109765440
www.agiosbooks.gr
e-mail: agiosbooks@gmail.com

Θὰ βρῆτε **βιβλία**:

- Τὴν ΑΓ. ΓΡΑΦΗ
  - Λειτουργικά καὶ Ἑρμηνευτικά
  - Ἀπολογητικά καὶ Ἀντιαιρετικά
  - Διηγήματα Νεανικά καὶ Παιδικά
  - Βυζαντ. Μουσικῆς καὶ Λογοτεχνικά
  - Κηρυκτικά-Κατηχητικά Βοηθήματα
  - Ὅλα τὰ βιβλία τοῦ π. Δανιὴλ Ἀεράκη
- Ἐκκλησιαστικά εἶδη:**
- Εἰκόνες ξύλινες καὶ σέ χαρτί.

“Χριστὸς ἡ Ἀλήθεια”

Το διαδικτυακὸ κανάλι στο **YouTube**
με ομιλίες του π. Δανιὴλ Ἀεράκη.

Κάντε **ΕΓΓΡΑΦΗ** γιὰ ἀμεση ενημέρωση.

Ἐκδημίες

Ἔνας ἄξιος πρεσβύτερος

† **πρωτ. Νικόλαος Φίλιας**

Ἦταν ἄξιος παπᾶς. Ἄξιος γιατί μέ φλόγα πίστεως εἰσῆλθε στήν ἱερωσύνη. Γεννημένος τό 1930 σπούδασε στή Θεολογία καί ὑπηρέτησε τήν Πατρίδα ὡς δόκιμος ἀνθυπολοχαγός.

• Ἦταν ἄξιος, γιατί ἀξιώθηκε νά λάβη σύζυγο τήν ἐπίσης θεολόγο Μασίνα, μέ τήν ὁποίαν ἔφεραν στόν κόσμο πέντε παιδιά. Μαζί μέ τή σεμνή πρεσβυτέρα εἶχαν συνεργαστή μέ τό φίλο τῶν λεπρῶν (νῦν χανσενικῶν) Ραούλ Φολλερώ. Ἡ πρεσβυτέρα μάλιστα μετέφρασε τό βιβλίον τοῦ μεγάλου ἀνθρωπιστή: «Ἄν ὁ Χριστός χτυπήσει αὐριο τήν πόρτα σου, θά τόν ἀναγνωρίσεις;».

• Ἦταν ἄξιος, διότι χειροτονήθηκε πρίν ἀπό 61 χρόνια μόνο καί μόνο γιά νά μεταδώσει τήν προσωπική του **φλόγα** καί στούς ἐνοριῖτες του. Παπᾶς μέ τά ὅλα του. Ζωνταῖος, χαμογελαστός, ἱεροπρεπής, κοινωνικός, κατηχητικός, προσηγής, αἰσιόδοξος, πηγῆ χαρᾶς. Στά περισσότερα χρόνια τῆς ἱερωσύνης του διακόνησε στόν ἱ. Ναό **Ἁγίου Νικολάου Πευκακίων**.

• Ἦταν ἄξιος ὡς **ποιμένας**, διότι ὡς προϊστάμενος τοῦ Ἁγίου Νικολάου καί ὡς ἀπλοῦς ἐφημέριος καί ὡς συνταξιούχος, ὄχι μόνο εἶχε τή λαχτάρα νά λειτουργῇ, ἀλλά καί ἐφωδίαζε τούς χριστιανούς μέ εἰδικό φυλλάδιο πού ἐξέδιδε, καί ἔδειχνε ἐνδιαφέρον νοουθετώντας «ἕνα ἕκαστον».

• Ἦταν ἄξιος καί ὡς **πατέρας σαρκικός**. Μαζί μέ τήν ἀείμνηστη πρεσβυτέρα διαπαιδαγώγησαν ἐν Χριστῷ τά παιδιά τους. Προσέφεραν στό μοναχισμό τόν μικρό υἱό τους, τόν π. Νεκτάριο (στό Μπουραζέρι τοῦ Ἁγίου Ὄρους). Προσέφεραν καί στά θεολογικά γράμματα τόν θαυμάσιο καθηγητή τῆς λειτουργικῆς, τόν κ. Γεώργιο Φίλια.

• Στίς 30 Ὀκτωβρίου ὁ π. Νικόλαος μέ τή βροντερή φωνή σίγησε. Πορεύτηκε μετά τῶν πρεσβυτέρων τῆς Ἀποκαλύψεως (γ' 4). Καί ἐκεῖ ψηλά, στόν Οὐρανό, θ' ἀπαγγέλλη τό τελευταῖο του ποίημα ὁ στιχουργός π. Νικόλαος Φίλιας.

Ἄφωσιωμένος στόν Θεό

† **Μοναχός Πατάπιος Γκιώνης**

Τήν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς του (8 Δεκ. ὁσίου Παταπίου) διάλεξε ὁ Κύριος νά τόν καλέσει κοντά Του.

Ἔσο κι ἄν ἐξωτερικά φαινόταν ἄτρωτος, ὁ θανατηφόρος ἰός τῆς σύγχρονης πανδημίας τόν κατέλαβε καί τόν κατέβαλε. Μία ζωή πολεμοῦσε μέ τά ὅπλα τοῦ φωτός τόν ἀόρατο ἐχθρό τῆς ψυχῆς, τόν Διάβολο. Ἀλλά τόν ἄλλο ἀόρατο ἐχθρό, τόν κορωνοϊό, πού εἰσώρμησε στό σῶμα του, δέν θέλησε ὁ Κύριος νά τόν ὑπερικήσει.

• Ὁ π. Πατάπιος γενήθηκε τό 1942 στήν Περαιχώρα - Λουτρακίου ἀπό πολύτεκνη οἰκογένεια. Ἀπό μικρός ἀγάπησε τόν Κύριο καί τήν Ἐκκλησία Του. Μαζί μέ ἄλλους τότε νέους σχημάτισαν στό χωριό του χριστιανικό κύκλο.

• Τόν ἀξίωσε ὁ Θεός νά συνδεθῇ πνευματικά μέ μεγάλες ἀγιασμένες μορφές. Ἄκουγε μέ λαχτάρα τά κηρύγματα τῶν μακαριστῶν π. Αὐγουστίνου Καντιώτου καί τοῦ Δημ. Παναγοπούλου. Ἀλλ' ἐκεῖνος, πού τόν σαγήνευσε περισσότερο, εἶναι ὁ μακαριστός π. Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος. Ἔγινε ὄχι ἀπλῶς πιστό πνευματικό του παιδί, ἀλλά καί συνεργός του.

• Εἶχε ὑπαλληλικό μέλλον στήν Τράπεζα. Ἀλλά κάποια στιγμή ὁ πόθος του γιά τήν Τράπεζα τοῦ Κυρίου καί γιά τό νόμισμα τῆς σωτηρίας, τόν ὤθησε νά παραιτηθῇ ἀπό τήν ἐργασία του, νά ἐγκαταλείψῃ τά ἐπίγεια καί νά ἀφιερωθῇ γιά τά ἐπουράνια. Τό Ἄγιον Ὄρος τόν εἴλκυε. Ἀλλ' ὁ σύνδεσμός του καί ὁ σεβασμός του πρός τόν π. Ἐπιφάνιο τόν κατέστησε πρῶτον (χρονικά) μοναχό τοῦ Ἡσυχαστηρίου τῆς **Κεχαριτωμένης** (στήν Τροιζήνα), πού ἱδρυσε ὁ π. Ἐπιφάνιος. Σαράντα καί πλέον χρόνια ἐγκαταβίωσε, προσπαθώντας νά τηρῇ τή μοναχική ὑπακοή.

• Τρία πράγματα ἀγαποῦσε γιά τήν πνευματική του κατάρτισι: **Πρῶτον**: Τό λόγο τῆς **Ἁγίας Γραφῆς**. Ρουφοῦσε καθημερι-

νά «τό ὕδωρ τό ζῶν». Νεαρός δέ μέ ζῆλο μετέδιδε τά ρήματα τοῦ Χριστοῦ ὡς **κατηχητής**. **Δεύτερον**: Τήν ἀδιάλειπτη **προσευχή**. Δέν ἤθελε νά ἀμελή τόν μοναχικό του κανόνα. **Τρίτον**: Τή συχνή **θεία Κοινωνία**.

• Ὡς μέλος τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου γιά πολλά χρόνια εἶχε καί τή φροντίδα τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν. Θέλουμε νά πιστεύουμε, ὅτι ἂν ἡ διακονία του αὐτή εἶχε προβλήματα, ὁ Κύριος τοῦ ἐτοίμαζε τήν «ἀχειροποίητον οἰκειάν ἐν οὐρανοῖς» (Β' Κορ. ε' 1). Τό κυριώτερο ὕλικό, πού ὁ Κύριος χρησιμοποιοῖ, εἶναι ὁ **πόνος**. Μᾶς τό ὑπογραμμίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Διά πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τήν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν» (Πράξ. ιδ' 22).

• Οἱ ἀδελφοί τῆς Κεχαριτωμένης δέν εἶδαν τό νεκρό πρόσωπο τοῦ π. Παταπίου. Ἦδη ὅμως εἶχε ἐμφανιστῆ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καί τῶν ἀγγέλων Του. Μαζί τους τώρα φάλλει τό «**Ἄξιόν ἐστιν**».

Καλλιτέχνης καί στήν ψυχή

† Ἀντώνιος Γοδενόπουλος

Ἄφανής χριστιανός. Οὔτε τίτλους εἶχε, οὔτε διπλώματα, οὔτε ἐπιφάνεια θρησκευτική. Ἦταν ἀπό τούς ἀθόρυβους χριστιανούς, πού ζοῦν τό Εὐαγγέλιο καί καλλιεργοῦν τό χαρακτῆρα τους καί ποθοῦν τήν ἀληθινή, τήν αἰώνια ζωή.

Μέ τόν Ἀντώνιο Γοδενόπουλο γνωριστήκαμε πρῖν ἀπό 55 χρόνια (τό 1965) στό **Αἰγάλεω**. Ἐρχόταν καί ἄκουγε τό κήρυγμά μου στόν ἱ. Ναό τοῦ Ἐσταυρωμένου καί στίς συνάξεις νέων.

• Χαρακτήρας εὐθύς καί τίμιος. Δέν λοξοδρομοῦσε. Σταθερός στήν πίστι. Τόν ἀγαποῦσα καί γιά ἕνα ἰδιαίτερο λόγο: Ἦταν ὁ **καλλιτέχνης** τοῦ ξύλου (ὅπως ὁ ἀείμνηστος πατέρας μου). Ἐπιπλοποιός μέ μεράκι. Ἀτόφια τά ξύλα, ὅπως ἀτόφιος καί ὁ χαρακτῆρας του.

• Ἀξιῶθηκε νά ἔχη σεμνή καί ἐνάρετο σύζυγο, τή **Γεωργία**, ἀδελφή τοῦ π. Ἰγνατίου Πατεστή. Πόθος τους νά τηρήσουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ στήν τεκνογονία. Ἐζησαν

πρωτοφανή δοκιμασία. Εἶχε ἡ σύζυγός του ἔξι ἐγκυμοσύνες, πού καμμία ὅμως δέν ἀπέδωσε τό ποθούμενο. Ἡ ἔβδμη ἐγκυμοσύνη καρποφόρησε. Ἐφυγε τό 1998 ἡ Γεωργία, ἔτοιμη γιά τόν Οὐρανό, ἀφοῦ δοκιμάστηκε στό καμίνι ὀδονηρῆς ἀρρώστιας.

• Ὁ τίμιος σύζυγος, ὁ Ἀντώνιος, ἔζησε μόνος, μέ τό μονάκριβο γιού του, τόν Κῶστα, τά τελευταῖα 22 χρόνια. Συνειδητός χριστιανός. Μέλος τοῦ Συλλόγου μας «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής». Φίλος γνήσιος. Ἐκοιμήθη στίς 3 Δεκεμβρίου. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη στή Σαλαμίνα σέ πολύ στενό κύκλο, λόγω τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων. Ὁ καλλιτέχνης τοῦ ξύλου ἀπολαμβάνει τώρα τούς καρπούς τοῦ **ξύλου τῆς Ζωῆς**. Τό ωραιότερο ξύλινο καλλιτέχνημα, ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, κατασκευασμένο μέ τό ἐργαλεῖο τῆς θεϊκῆς ἀγάπης καί μέ τό πάντοτε σύγχρονο μηχανήμα, πού λέγεται χάρις.

Ἀγαπητέ Ἀντώνιε, ξανασυνάντησες τή σεμνή σου σύζυγο καί μαζί μεταμορφώστε στό «**ἀρχαῖον κάλλος**».

π. Δ. Α.

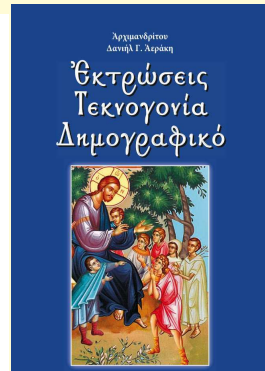
ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Γ. Ἀεράκι

Ἡ Ἑλλάδα πεθαίνει! Φοβερή ἡ μείωσις τοῦ πληθυσμοῦ, λόγω τῆς ἀποφυγῆς τῆς τεκνογονίας. Ἀλλά ἀπίερωσ πῶς φοβερό τό θέμα τῶν ἐκτρώσεων. Θέσις μας εἶναι νά βρισκώμαστε ὅλοι οἱ ἐργάτες τοῦ Χριστοῦ **συνήγοροι** τῶν πῶς ἀθῶων πλασμάτων, πού σφαγιάζονται ἀκατάπαυστα.

Ἄς ἐνώσουμε τή φωνή μας πρὸς τόν Κύριο τῆς ζωῆς καί πρὸς τούς κυβερνῶντες. Ἕνας τρόπος διαφωτίσεως εἶναι καί ἡ διάδοσις τοῦ νέου μας μικροῦ βιβλίου.

Τιμᾶται 2,50 €. Γιά παραγγελίες στά τηλέφωνα 2103212713 καί 2109765440.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

«Οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι»

Τότε δὲν θέλησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς Βηθλεέμ καὶ τὰ πανδοχεῖα τῆς ν' ἀνοίξουν τὴν πόρτα τους καὶ νὰ ὑποδεχτοῦν τὸν **Οὐράνιο ἐπισκέπτη**. Ξένος ὁ ἐρχόμενος Χριστός, πού ὅμως ὁ ἴδιος εἶναι ἡ παγκόσμια ξενία, ἀφοῦ στή Σάρκα πού προσέλαβε φιλοξενεῖ ὅλο τὸν κόσμο. Σήμερα ὑπάρχουν **τόποι** ἀφιερωμένοι στὸν σαρκωμένο Θεό, στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό. Ἄν κάθε ναός καὶ ξωκκλήσι λογίζεται, καὶ εἶναι, μία **ὄρατή φάτνη** τοῦ Χριστοῦ, ὑπάρχουν δεκάδες χιλιάδες τόποι τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι βεβαίως ὁ Χριστός καὶ ἡ **οὐ - τοπία**, ἀλλ' εἶναι καὶ ὁ **τόπος**. Οὐ - τοπία ὡς Θεός. Δὲν χωράει ὁ Θεός σέ ἓνα τόπο. Ὡς ἄνθρωπος ὅμως εὐδόκησε νὰ ταπεινωθῆ, νὰ μπῆ στὰ ἀνθρώπινα μέτρα καὶ νὰ βρῖσκεται καὶ σέ ἓνα τόπο, εἴτε ὁ τόπος αὐτός εἶναι ἓνας Ναός, εἴτε εἶναι μία σύναξις, εἴτε εἶναι μία εὐσεβῆς καρδιά.

Ἄρα δὲν μπορούμε νὰ ἐπαναλάβουμε γιὰ τὰ σύγχρονα Χριστούγεννα τὸ «ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι» (Λουκ. β' 7). Ἐκεῖνος ἔχει τὸν τόπο Του, τὸν συγκεκριμένο, ἂν θέλετε, τόπο, τὸ **Ναό** Του, ὅπου συνάγεται τὸ σῶμα Του, οἱ πιστοὶ μαθητὲς Του. Για τὴν λαχτάρα τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῆς Πατρίδας μας μπορούμε νὰ ποῦμε, ὅτι ὁ συγκεκριμένος τόπος τοῦ Χριστοῦ εἶναι δυστυχῶς ἀπροσπέλαστος. Τόπος ὑπάρχει **τρόπος** νὰ προσέλθουν «ὄσοι πιστοὶ» στὸν ἱερό τόπο δὲν ὑπάρχει.

● Μᾶς λένε, ὅτι μπορούμε νὰ κάνουμε Χριστούγεννα καὶ μέ κλειστὲς τὶς ἐκκλησίες. Νὰ ἀνοίξουμε διὰ πλάτα τὰ **φυλλοκάρδια** τῆς ὑπαρξῆς μας, γιὰ νὰ γεννηθῆ ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς. Ἀσφαλῶς ἡ καρδιά μας εἶναι ὁ πιό εὐλογημένος γιὰ τὸν καθένα τόπος τοῦ Χριστοῦ. Μὰ ὁ πιστός δὲν θέλει τὸν Χριστό μόνο ὡς ἱερό βίωμα τῆς καρδιάς του. Τὸν θέλει καὶ **Οἰκοδεσπότη** τοῦ μεγάλου Δείπνου. Δὲν τὸν θέλει μόνο ὡς συναίσθημα. Τὸν θέλει καὶ ὡς «**τροφήν τοῦ παντός κόσμου**». Δὲν τὸν θέλει μοναχικά. Τὸν θέλει καὶ ἐκκλησιαστικά. Τὸν θέλει καὶ στό **Εὐχαριστιακό** Του τραπέζι.

Ὁ Χριστός, σέ ἀντίθεσι μὲ ὅσους καὶ ὅσα ἐμποδίζουν τὸν ἐκκλησιασμό μας, θὰ μᾶς προσκαλῆ, λέγοντας: «Καὶ ἔτι τόπος ἐστίν» (Λουκ. ιδ' 22). Ὅχι γιὰ 1, ὄχι γιὰ 9, ὄχι γιὰ 15, ὄχι γιὰ 25, ὄχι γιὰ 50, ἀλλὰ γιὰ ὅλους...

● Βέβαια οἱ συνθῆρες μὲ ἀφορμὴ τὸν κορωνοϊό δὲν ἐπιτρέπουν **συνωστισμούς** σ' ὁποιοδήποτε τόπο, ἀκόμα καὶ στό Ναό. Αὐτὸ τὸ δέχονται οἱ πιστοί, ὄχι μόνο ὡς **ὑπακοή** στοὺς λοιμωξιολόγους καὶ ὡς **ἐφαρμογή** τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖγμα **ἀγάπης**. Γιὰ τὸν ἰό τῆς παρούσης πανδημίας δὲν ὑφίσταται τόπος ἄβατος!

Στὸ ἓνα ἄκρο, λοιπόν, βρῖσκονται ὅσοι ἀρνοῦνται νὰ τηρήσουν τὰ ὑγειονομικά μέτρα. Στὸ ἄλλο ὅσοι κλείδωσαν τοὺς Ναούς, ἢ τώρα τοὺς ἀνοίγουν γιὰ ἐλαχίστους γιὰ τὶς μεγάλες γιορτές.

● Μερικοὶ κατηγοροῦν τὴ διοίκησι τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι δὲν «ξεσηκώνεται», νὰ κηρύξῃ «ἐπανάστασι». Πιθανόν νὰ μὴ καταλαβαίνουν οἱ «θερμόαιμοι» καὶ ἀπερίσκεπτοι, ὅτι σέ μία περίοδο πού οἱ ΜΕΘ ἦσαν (ἢ καὶ εἶναι) γεμάτες, δὲν πρέπει ἡ Ἐκκλησία νὰ ζητήσῃ χαριστική μεταχείρισι. Παρ' ὅλα αὐτὰ ἡ ἴ. Σύνοδος καὶ οἱ περισσότεροι Μητροπολίτες προέβησαν σέ ἀνάλογες κινήσεις. Γιὰ τὴν ἱστορία ἀναφέρουμε **ἐνδεικτικά** ἐκφράσεις τῆς Συνόδου καὶ μερικῶν Μητροπολιτῶν.

Ιερά Σύνοδος:

«... Δέν κατέστησαν γνωστά περιστατικά διασποράς τοῦ κορωνοϊοῦ ἐντός τῶν Ναῶν. Καλοῦμε τὴν Κυβέρνησι νά ξανασκεφθῆ τό κλείσιμο τῶν Ναῶν, ἐν ᾧψι μάλιστα καί τῶν ἐπικειμένων ἐορτῶν, διότι ἐκ καθήκοντος ἀδυνατοῦμε νά ἀποδεχθῶμεν κλείσιμον τῶν Ναῶν καί ἀπαγόρευσιν προσελεύσεως τῶν χριστιανῶν μας. Αἰτούμεθα, ὅπως οἱ ἱεροὶ Ναοὶ παραμένουν ἀνοικτοὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καί ἐπιτρέπεται ἡ προσέλευσις ἐνός ἀτόμου ἀνά δέκα τ.μ. καί ὡς 50 ἀτόμων...».

Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος:

«... Τό κλείσιμο τῶν Ναῶν θά φέρει μιά ἀνεξέλεγκτη κατάσταση, γιατί ἐνδεχομένως νά ὀδηγήσει σέ φαινόμενα κρυπτοχριστιανισμοῦ... Θά μπορούσε νά βρεθεῖ λύση ἀνάλογα μέ τά τετραγωνικά κάθε Ναοῦ... Κατά πλειοψηφία τηροῦνται στήν Ἐκκλησία τά μέτρα τοῦ ὑγειονομικοῦ πρωτοκόλλου...».

Μητροπολίτης Ἱερισσοῦ Θεόκλητος:

«... Τά μέτρα ὑποβαθμίζουν καί προσβάλλουν τὴν Ἐκκλησία! Νά ἐπιτραπῆ ἡ παρουσία στούς Ναοὺς πιστῶν ἀνάλογα μέ τὴ χωρητικότητά τους. Ἄνά δέκα τετραγωνικά ἕνας πιστός, φορώντας τὴ μάσκα του καί ἐντός καί ἐκτός τοῦ Ναοῦ καί μέ τίς ἄλλες προφυλάξεις πού προτείνουν οἱ λοιμωξιολόγοι...».

Μητροπολίτης Κερκύρας Νεκτάριος:

«... Ἡ θεία Κοινωνία εἶναι πεμπτουσία τῆς πίστεως μας. Ὁ ἅγιος Σπυρίδων θά μᾶς βοηθήσει νά κρατήσουμε τὴν ἀθρητικότητα τῆς ζωῆς μας... Τόν ἅγιο Σπυρίδωνα παρακαλοῦμε γιά ὅλη τὴν οἰκουμένη, πού πλήττεται... Τόν παρακαλοῦμε νά ἀποτρέψει τὴν ὑποτίμηση τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ... Ἄς εἶναι ἡ τελευταία φορά πού ὁ Ἅγιος ἔλαβε ἀπό τίς ἀρχές τοῦ κόσμου τοῦτου ἀπαγορεύσεις. Καί οἱ πιστοὶ νά μὴ χάσετε τό θάρρος καί τὴν ὑπομονή σας».

Μητροπολίτης Κυθήρων Σεραφεῖμ:

«... Μακαριώτατε, ὁ κληρὸς καί ὁ λαὸς τῆς Μητροπ. Κυθήρων, παρακαλοῦμε θεομῶς νά ἐγείρετε τὴν ἐνδεικνυομένην ἀξίωσιν νά σεβασθῆ ἡ Κυβέρνησις τὴν Συνταγματικὴν ἐπιταγὴν καί νά μὴ παρέμβῃ εἰς τὰ τῆς θείας λατρείας...».

Μητροπολίτης Μεσογαίας Νικόλαος:

«Τὴν Κυριακὴ 13 Δεκ. 2020, ὕστερα ἀπὸ καταγγελία γιά ναὸ τοῦ Κορωπίου, ὑποχρεωθῆκε ἡ Ἀστυνομία νά ἐπιβάλλει στό Ναὸ πρόστιμο 1.550 € καί στὴ νεακὸρο 300 €, ἐπειδὴ σέ χῶρο 500 τ.μ. βρέθηκαν μιά χούφτα ἄνθρωποι νά λατρεύουν τὸν Θεό! Ὁ ἱερέας καί οἱ ἐπίτροποι συνελήφθησαν... Ὅ,τι μαζέψαμε γιά τοὺς φτωχοὺς, πρέπει τώρα νά τὰ δώσουμε σέ πρόστιμα...».

Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης Συμεών :

«... Ἡ ἀπογοήτευση καί ἡ ἀγανάκτηση κληρικῶν καί λαϊκῶν ἔχουν ξεχειλίσει. Καί ὅλοι ἐγκαλοῦν ἐμᾶς, τοὺς Ἱεράρχες, ὅτι συμβιβαστήκαμε καί ὑποκίψαμε... Ἀκολουθοῦμε τὰ μέτρα γιά τὴν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας. Στά κεφαλαιώδη ὁμως ζητήματα, ἡ Ἐκκλησία ὑπακούει στὸν Ἰδρυτὴ τῆς, στὴ δισχλιετὴ Παράδοσή τῆς».

Μητροπολίτης Πατρῶν Χρυσόστομος:

«Ζητήσαμε νά ἰσχύσῃ γιά τοὺς Ναοὺς τό λογικὸ καί αὐτονόητο, τηρουμένων πάντοτε τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων...».

Μητροπολίτης Σάμου Εὐσέβιος:

«... Ἐχνοῦν “οἱ δοκοῦντες ἄρχειν”, ὅτι μόνο ἡ Ἐκκλησία ἔμεινε γιά νά μᾶς παρηγορήσει, γιά νά μᾶς δώσει ἐλπίδα καί νά μᾶς στηρίξει ψυχικά;».

Γνωριμία με τὸν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Σύν Χριστῷ

Ρωμ. στ' 3-4

Προδοσία τοῦ βαπτίσματος (στ. 3)

Γ τὸ βάπτισμα βρίσκεται καί ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου. Ὅχι ἀπλῶς, διότι σταυρωειδῶς ὁ ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸ νερὸ τῆς κολυμβήθρας, ἀλλὰ κυρίως διότι ἐν ὀνόματι τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ τελεῖται τὸ βάπτισμα. Γιατί σταυρώθηκε ὁ Χριστός; Γιά νά καθαριστοῦμε ἑμεῖς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Νεκρώθηκε Ἐκεῖνος σωματικά, γιά νά νεκρωθοῦμε ἑμεῖς πνευματικά. Στὸ σταυρικό θάνατο τοῦ Χριστοῦ μᾶς καθιστᾶ μετόχους τὸ βάπτισμα. Αὐτὸ τὸ μυστήριον τὸνίζει στὸν ἐπόμενο στίχο ὁ Παῦλος: «Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;» (στ. 3). Δηλαδή: Δέν ξέρετε, ὅτι ὅλοι ἑμεῖς πού βαπτισθήκαμε στὸν Ἰησοῦ Χριστό, βαπτισθήκαμε στὸ θάνατό Του;

• Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου εἶναι ἓνα βάπτισμα. Ἐμεῖς βαπτίζομεθα στὸ νερὸ, τὸ ἁγιασμένο βέβαια, τὸ πυρακτωμένο ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, τὸ καθαρικό, πάντως στὸ νερὸ, ἀφοῦ σωματικά δέν ὑποφέρουμε, δέν πονᾶμε, δέν προσφέρουμε αἷμα, ὅταν βαπτίζομεθα. Ἐκεῖνος ὅμως, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, βαπτίστηκε στὸ Αἷμα. Λούστηκε μέσα στὸ Αἷμα. Γι' αὐτὸ κι ὅταν οἱ δύο μαθητὲς Του ζήτησαν κοσμικὲς πρωτοκαθεδρίες, Ἐκεῖνος τοὺς συνέσπασε τὸ Σταυρὸ Του. Καί τὸν ὠνόμασε βάπτισμα. «Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε, καί τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε. Τὸ δὲ καθίσαί ἐκ δεξιῶν καί ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται» (Μάρκ. ι' 39-40).

Βαπτίστηκε ὁ Χριστός στὸν Ἰορδάνη, γιά νά ὑποδείξῃ τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ βαπτίσματος. Βαπτίστηκε καί στή θάλασσα τῶν παθημά-

των, σπὴν ὀδύνῃ τοῦ Σταυροῦ, γιά νά καταστήσῃ τὸ δικό μας βάπτισμα σωτηριῶδες.

• Σταυρός εἶναι τὸ βάπτισμα. Δέν εἶναι εὐκόλη ὑπόθεσις. Ἄς μὴ βλέπουμε τὸ σημερινὸ βάπτισμα, πού δυστυχῶς δέν στοιχίζει πνευματικά τίποτε, πού δέν προϋποθέτει ἔμπονη μετάνοια καί ἥρωική ἀπόφασι σκληροῦ χριστιανικοῦ ἀγῶνα. Σήμερα βαπτίζονται σέ βρεφικὴ ἡλικία τὰ παιδιά. Καί τελεῖται βεβαίως τὸ μυστήριον καί ἐντάσσονται τὰ βρέφη στὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλά «δυνάμει», ὅχι «ἐνεργείᾳ». Δηλαδή, ἔχει τὸ παιδί ὅλη τὴ δυνατότητα, ὡς βαπτισμένος χριστιανός, νά συνειδητοποιήσῃ τὴν ιδιότητά του, ν' ἀγωνιστῇ, ὥστε σπὴν καθημερινή πρᾶξι νά δείχνῃ, ὅτι συντάσσεται μὲ τὸ Χριστό. Ὁ Σταυρός στὸ σημερινὸ βάπτισμα θά μπορούσε νά ἐντοπιστῇ στὰ πρόσωπα τῶν γονέων, πού προσφέρουν σπὴν κολυμβήθρα, στὸν ἀνάδοχο, πού ἀναδέχεται τὴν εὐθύνη γιά τὸ νεοφώτιστο, καί στὸ λειτουργὸ τοῦ μυστηρίου. Καί οἱ τρεῖς παράγοντες ἀναλαμβάνουν τὸ Σταυρὸ γιά τὴν ἐν Χριστῷ μόρφωσι καί αὔξησι τοῦ παιδιοῦ.

Σταυρός τὸ βάπτισμα καί μὲ ἄλλη ἔννοια. Τὸ βάπτισμα εἶναι ἡ σφραγίδα τῆς ὁμολογίας καί τῆς ἀκολουθίας. Ὁμολογεῖ ὁ κατηκούμενος, ὅτι θ' ἀκολουθήσῃ τὸ Χριστό, σπκόνοντας τὸ Σταυρὸ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καί πολιτείας. Τὸ «ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖτω μοι» (Μάρκ. ν' 34), ἀποτελεῖ βασικὴ προϋπόθεσι γιά τὸ βάπτισμα.

• Νεκρός πάνω στὸ Σταυρὸ ὁ Ζωντανός Κύριος. Μόνο καί μόνο γιά νά νεκρωθοῦμε κι ἑμεῖς ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία. «Οἷτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἐπιζήσομεν ἐν αὐτῇ; Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν

Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;» (στ. 2-3). Ὁ νεκρός εἶναι ἀκίνητος. Ἔτσι ἀκίνητοποιεῖται καὶ ἀδρανοποιεῖται ἡ ἁμαρτία μέ τὸ βάπτισμα (Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 17,28).

● Τὸ βάπτισμα ἐξαλείφει τὶς ἁμαρτίες. Νεκρώνει τὸν πιστό ὡς πρὸς τὰ προηγούμενα πάθη. Δέν τοῦ ἐξασφαλίζει βεβαίως διαρκῆ ἀπάθεια. Αὐτὸ εἶναι τὸ δέον, ὅχι τὸ συμβαῖνον. Ἡ προσπάθεια τοῦ πιστοῦ εἶναι νά μή μολύνῃ τὸ χιτῶνα τοῦ βαπτίσματος, νά μή ξαναξυπνήσῃ ἡ ἁμαρτία, πού νεκρώθηκε. Στὴν πραγματικότητα δυστυχῶς δέν συμβαίνει αὐτό. Ἡ ἁμαρτία συνεχίζεται. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ βάπτισμα, κατὰ κάποιο τρόπο συνεχίζεται.

Σύν Χριστῷ (στ. 4)

Ὁ Χριστός ἅπαξ σταυρώθηκε. Ἐμεῖς πολλές φορές καλοῦμεθα νά πεθάνουμε. Κάθε φορά, πού μετανοοῦμε, ἕνα νέο βάπτισμα ἐπιτελοῦμε. Τὸ πρῶτο βάπτισμα, τοῦ ἁγιασμένου νεροῦ, ὅχι ἀπλῶς νεκρώνει τὴν πρὶν τελεσθεῖσα ἁμαρτία μας, ἀλλὰ καὶ μᾶς χαρίζει τὸ δικαίωμα διαρκοῦς θεραπείας. Παίρνομε, τρόπον τινά, «κάρτα διαρκείας». Εἶναι ἡ πίστις μας στό μυστήριο τῆς ἀφέσεως.

Ὁ Χριστός ἅπαξ ἀναστήθηκε. «Ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει» (Ρωμ. στ' 9). Ἐμεῖς πολλές φορές στὸν παρόντα βίῳ ἀνασταινόμαστε. Κάθε πτώσις μας πρέπει νά εἶναι καὶ μία ἀνάστασις. Ἀλλὰ τόσο ἡ νέκρωσις μέ τὸ βάπτισμα καὶ τῆ μετάνοια, ὅσο καὶ ἡ ἀνάστασις μέ τῆ νέα προσπάθεια γιὰ ἁγία ζωή, γίνονται «εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ», ἐπειδὴ Ἐκεῖνος σταυρώθηκε, θάφτηκε καὶ ἀναστήθηκε.

Αὐτὸ συμβαίνει, διότι ὅλοι βρισκόμεθα *ἐν τῷ Χριστῷ* καὶ *σύν Χριστῷ*. «*Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν*» (στ. 4). Ἕνας πέθανε πάνω στό Σταυρό. Ὅλοι πεθαίνουμε ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία. Ἕνας θάφτηκε μέσα στό μνήμα. Ὅλων οἱ ἁμαρτίες θάβονται καὶ ἐξαφανίζονται στό μνήμα τῆς μετανοίας, πού κατασκεύασε ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ. Ἕνας ἀναστήθηκε.

Ὅλοι ἀνασταινόμεθα, γιὰ νά ζήσουμε μία καινούργια ζωή. Τὸ «*συνετάφημεν*», γενικά αὐτὸ τὸ «*σύν*», πού πολλές φορές χρησιμοποιεῖ ὁ Παῦλος, φανερώνει:

● Τὴν ὀργανική μας ἔνωσι μέ τὸ Χριστό. Ὅ,τι ἔκανε ὁ Χριστός, δέν τὸ ἔκανε μόνος. Τὸ ἔκανε μαζί μέ μᾶς, ἀφοῦ ὅλους μᾶς ἔχει προσλάβει. Ὅλοι βρισκόμαστε πάνω στό «*πρόσλημμα*», σπὴ σάρκα, πού ὡς Θεός προσέλαβε κατὰ τὸν Εὐαγγελισμό.

Τὸ «σταυρώθηκε γιὰ μᾶς» δέν εἶναι ἀπλῶς μία ἔκφανσις τῆς ἀγάπης Του σέ μᾶς. Εἶναι πράξις, πού γίνεται μαζί μέ μᾶς. Ἀνεβαίνει ὁ Χριστός στό Σταυρό φορτωμένος τὴν ἀνθρωπίνη φύσι. Σταυρώνεται ὁ ἄνθρωπος, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις. Ἀλλὰ δέν πονάει ὁ ἄνθρωπος. Πονάει ὁ Θεάνθρωπος. Σταυρώνεται ὁ Χριστός μαζί μέ μᾶς. Ἀλλ' ἐνῶ ὁ πόνος εἶναι δικός Του, ὁ καρπός τοῦ πόνου εἶναι δικός μας.

● Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μέ τὴν ταφή τοῦ Ἰησοῦ. Μαζί Του θαβόμαστε κι ἐμεῖς, ἀφοῦ ὅλοι βρισκόμαστε πάνω Του. «*Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον*» (στ. 4). Ἡ συνταφή μας ἔγινε τὴ στιγμῆ, πού ὁ Κύριος τοποθετήθηκε στό «καινόν» μνημεῖο. Μέ τὸ βάπτισμα ὁμολογοῦμε αὐτὴ τὴ συνταφή. Ἀποδεχόμαστε αὐτὴ τὴ συνταφή. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ κολυμβήθρα συμβολίζει τὸν τάφο. Πεθαίνει καὶ θάβεται ἡ ἁμαρτία. Ὅπως σέ ἕνα πλυντήριο «θάβεται» ἡ βρωμιά, ἔτσι σπὴν κολυμβήθρα ἀφήνουμε τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο. Ἡ τρίτη κατάδυσις σπὴν κολυμβήθρα συμβολίζει τὴν τριήμερο ταφή τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἰσόβια ταφή τῆ δικῆ μας ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία. Ἡ τρίτη ἀνάδυσις ἀπὸ τὴν κολυμβήθρα συμβολίζει τὴν τριήμερο ἀνάστασι.

● Τὸ ἴδιο «*σύν*» ὑπάρχει καὶ σπὴν ἀνάστασι. «*Ὡσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν*» (στ. 4). Ἡ δικὴ του ἀνάστασις εἶναι καὶ δικὴ μας ἀνάστασις. Μποροῦμε νά φανταστοῦμε ἄνθρωπο, πού τὸ κεφάλι του βρίσκεται ἀνασηπμένο, ἔξω ἀπὸ τὴ γῆ, ἀλλὰ τὸ σῶμα του εἶναι θαμμένο, πλακωμένο μέ χώματα καὶ πέτρες; Ὁ Χριστός εἶναι ἡ κεφαλὴ (Ἐφεσ. ε' 23. Κολασ. α' 18), ἐμεῖς τὸ σῶμα Του. Ἀναστήθηκε ἡ κεφαλὴ; Μαζί συναναστήθηκε καὶ τὸ σῶμα, συναναστηθήκαμε

ὄλοι ἡμεῖς. «Ὦντας ἡμᾶς νεκρούς τοῖς παραπτώμασι **συνεζωποῖ**σεν τῷ Χριστῷ... Καί **συνήγειρε** καί **συνεκάθισεν** ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Ἐφ. β' 5-6).

● Φανερόναι καί τή δική μας μετοχή στό θάνατο καί σπὴν ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ. Βασικό στοιχεῖο τοῦ «**σύν**», τῆς μετοχῆς, δηλαδή, καί συμμετοχῆς μας στό θάνατο καί σπὴ ζωῆ τοῦ Ἰησοῦ, εἶναι ἡ πίστις. «Συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καί **συνηγέρθητε** διά τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτόν ἐκ τῶν νεκρῶν» (Κολ. β' 12).

Καιούργια ζωῆ (στ. 4)

Ἄλλο βασικό στοιχεῖο εἶναι ὁ ἀγώνας γιά νέα ζωῆ. «*Οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν*» (στ. 4). Ἡ δική μας ἀνάστασις εἶναι διπλή. Ἡ μία εἶναι τώρα, ἐδῶ. Ἀνάστασις πνευματική. Ἀνάστασις, ἐπανάστασις, ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς. Θά γίνουμε καιούργιοι ἄνθρωποι. Θ' ἀλλάξουμε συνήθειες, θά βαδίσουμε ἄλλους δρόμους. Ἡ ἄλλη εἶναι ἡ μέλλουσα ἀνάστασις. Ἐδῶ ἀνασταίνεται ἡ ψυχὴ μας. Στό μέλλον θ' ἀνασπῆθῇ τό σῶμα μας.

Λέει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Προκειμένης τῆς μελλούσης ἀναστάσεως, αὐτός (ὁ Παῦλος) ἐτέραν ἀνάστασιν ἀπαιτεῖ, τὴν καινὴν πολιτείαν, τὴν κατὰ τὸν παρόντα βίον ἐκ τῆς τῶν τρόπων μεταβολῆς γενομένην. Ὄταν γάρ ὁ πόρνος γένηται σώφρων, καί ὁ πλεονέκτης ἐλεήμων, καί ὁ τραχύς ἡμερος, καί ἐνταῦθα ἀνάστασις γέγονεν ἐκείνης οὕσα προοίμιον*» (Ε.Π.Ε. 17,30).

Μετὰφρασις: Ἐνῶ ὁ λόγος γιά τὴ μελλοντική ἀνάστασι, ὁ Παῦλος ἀπαιτεῖ ἀπὸ μᾶς κάποια ἄλλη ἀνάστασι. Εἶναι ὁ νέος τρόπος ζωῆς, πού γίνεται τώρα καί φαίνεται μέ τὴν ἀλλαγὴ τῆς συμπεριφορᾶς μας. Ἀνάστασις πνευματική εἶναι, ὅταν ὁ πόρνος γίνεται σώφρων, ὅταν ὁ πλεονέκτης γίνεται ἐλεήμων, ὅταν ὁ ἄγριος γίνεται ἡμερος. Ἡ ἀνάστασις αὐτὴ εἶναι προοίμιον τῆς ἄλλης ἀναστάσεως.

«*Οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν*» (στ. 4). Σύμφωνα μέ τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου, θάπρεπε καιούργιοι νά εἴμεθα. Ποτέ νά μὴ πέφτουμε σπὴν ἁμαρτία. Ν' ἀνθίζη πάντοτε ἡ ἀνάστασις στό πρόσωπό

μας. Ὅλα «καινά» (Ἐφ. κ' 5) τὰ κάνει ὁ Χριστός. Ἐμεῖς ὅμως δέν θέλουμε νά γίνουμε «καινοί», νά χρησιμοποιήσουμε τὴ δύναμι τῆς χάριτος γιά ἀνανέωσι καί νέα ζωῆ. «Καινὴ κτίσις» (Β' Κορ. ε' 17) εἶναι θεωρητικά ἡ Ἐκκλησία. Ἀλλ' ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμε νά σέρνουμε καί μέσα στό κῶρο τῆς Ἐκκλησίας τὰ κουρέλια τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτό δέν μειώνει τὴ δύναμι τῆς ἀναστάσεως, ὅπως δέν μειώνεται ἡ ἀξία τοῦ ἡλίου, ἂν κάποιος ἐξακολουθῇ νά βρίσκεται κλεισμένος σέ σκοτεινὸ ὑπόγειο· ὅπως δέν μειώνεται ἡ ἀξία τοῦ νεροῦ, ἂν κάποιος ἐξακολουθῇ νά κυλιέται στό βούρκο.

Δέν μειώνεται ἡ ἀξία τῆς ἀναστάσεως ἀπὸ τὴν ἐξακολουθητικὴ πτώσι τῆ δική μας. Πλήν ὅμως εἴμεθα ἀξιοθρήνητοι, πού ἐπιλέγουμε τὴν πτώσι, ὄχι τὴν ἀνάστασι, τὴ βρωμιά, ὄχι τὴν ἀγιότητα. Λέγει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ὄταν ἀκούσης καινὴν ζωὴν, πολλὴν ζῆτε τὴν ἐναλλαγὴν καί μεγάλην τὴν μεταβολὴν. Ἀλλὰ γάρ δακρῦσαι μοι λοιπόν ἔπεισι καί στενάξαι μέγα, ὅταν ἐννοήσω πόσην μὲν ἡμᾶς ἀπαιτεῖ φιλοσοφίαν ὁ Παῦλος, πόση δέ ἑαυτοῦς ἐξεδώκαμεν ραθυμία, μετὰ τὸ βάπτισμα ἐπὶ τὸ πρότερον ἐπανιόντες γῆρας... Ἐπὶ τὸν πρότερον ἐπανερχόμεθα ἔμετον, μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς χάριτος νεότητι τὸ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν κατασκευάζοντες γῆρας. Καί γάρ τὸ χρημάτων ἐρᾶν καί τὸ δουλεύειν ἐπιθυμίαις ἀτόποις καί πᾶσα ἀπλῶς ἁμαρτία παλαιοῦν εἶθε τὸν ἐργαζόμενον*» (Ε.Π.Ε. 17,30-32). Μετὰφρασις: Ὄταν ἀκούσης γιά νέα ζωῆ, νά ἐπιδιώκης πολλὴ ἀλλαγὴ, μεγάλη μεταβολή. Τὴ στιγμὴ ὅμως αὐτὴ μοῦ ἔρχεται νά κλάψω καί πολὺ νά στενάξω, σάν σκέπτομαι πόση ἐγκράτεια ἀπαιτεῖ ἀπὸ μᾶς ὁ Παῦλος καί σέ πόση ἀδιαφορία ἔχουμε παραδώσει τὸν ἑαυτὸ μας. Μετὰ τὸ ξανάνωμα τοῦ βαπτίσματος ξαναγυρίζουμε στὰ προηγούμενα γερατειά, στό μαρασμὸ τῆς ἁμαρτίας... Ξαναγυρίζουμε στὸν προηγούμενο ἐμετό. Ἀφήσαμε τὴ νεότητι, πού μᾶς προσδίνει ἡ χάρις, καί προτιμᾶμε τὰ γερατειά τῆς ἁμαρτίας. Πραγματικά, ἡ ἀγάπη τῶν χρημάτων, ἡ ὑποταγὴ στὶς παράλογες ἐπιθυμίες καί γενικά κάθε ἁμαρτία παλινώνει τὸν ἄνθρωπο.

Δ.Γ.Α.

Ἐλεύθεροι ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Ὁ Χριστός στὸν Ἰορδάνη

Ὁ Χριστός τοῦ Ἰορδάνη ποταμοῦ εἶναι τρεῖς ὁμόηχες μετοχές. Εἶναι *πρῶτον ὁ ριπτόμενος*. Θέλησε, ἀπὸ ἄκρα συγκατάβασιν νὰ ριφθῆ στό νερό. Μόλις μπαίνει στόν ποταμό, ἀμέσως βγαίνει. «*Εὐθέως ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ὕδατος*» (Ματθ. γ' 12). Χιλιάδες ἦσαν οἱ ριπτόμενοι στόν Ἰορδάνη, παρέμεναν ὅσο διακοῦσε ἡ ἐξομολόγησις τῶν ἀμαρτημάτων τους. Ἐβγαίναν βρεγμένοι καί ἀπὸ τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ καί ἀπὸ τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας. Ὁ Χριστός ἔμεινε ἄβροχος καί ἀδιάβροχος, ἀφοῦ εἶναι ὁ ἀπόλυτος Ἀμόλυτος. Ἐπρεπε νὰ μπῆ, γιὰ νὰ προετοιμάσῃ τὸ λυτρωτικό βάπτισμα. Νὰ μπῆ γιὰ νὰ δείξῃ γιὰ μίαν ἀκόμα φορά τὴν ἄκρα ταπείνωσι.

- Εἶναι, δεύτερον, ὁ *ρυπτόμενος* (μέν). Ρύπτομαι σημαίνει πλένομαι. Ὁ Χριστός στό ποτάμι, ἔγινε ρυπτόμενος, ἀλλ' ὄχι πλενόμενος. Σ' ἓνα τροπᾶριο ἀκοῦμε: «*Ἥλιον ρυπτόμενον τίς εἶδε ποτέ;*». Ποῖος εἶδε ποτέ τὸν ἥλιο νὰ πλένεται στό ποτάμι; Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Ἥλιος τῆς Θεότητος.

Παγωμένα τὰ νερά. *Παγωμένες* κάποτε καί οἱ καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Κατεβαίνει ταπεινούμενος ὁ Ἥλιος, ὁ Χριστός. Δέν χρειάζεται νὰ πλυθῆ. Χρειάζεται ὅμως νὰ εἶναι ζεστό τὸ νερό πού ἐμεῖς θά πλυθοῦμε. Στά λίγα δευτερόλεπτα πού κράτησε τὸ γεγονός τῆς Βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ στόν Ἰορδάνη, ζεστάθηκε μέ τὴν παρουσία τοῦ Θεϊκοῦ Ἥλιου τὸ νερό τοῦ Ἰορδάνου.

- Εἶναι, τρίτον, καί κάτι ἀκόμα μέσα στό ποτάμι ὁ Χριστός. Εἶναι *κρυπτόμενος*. Στά ἄλλα δύο, λέμε Ὅχι! Ριπτόμε-

νος, ἀλλ' ὄχι βρεχόμενος. Ρυπτόμενος, ἀλλ' ὄχι πλενόμενος. Στό τρίτο λέμε *Ναί!* Κρυπτόμενος, ἀλλά *φανερύμενος*. Ἡ βάπτισις εἶναι φανέρωσις, *Θεοφάνεια*. Φανερώνονται καί τὰ τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος: Σάν νὰ λήῃ ὁ Πατέρας: —Ἐγὼ Σέ φανέρωσα, Υἱέ μου. «*Ἀυτός εἶναι ὁ ἀγαπητός μου Υἱός*».

Σάν νὰ λήῃ ὁ Υἱός:

—Πατέρα, ἐγὼ Σέ φανέρωσα. «*Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις*» (Ἰωάν. ιζ' 6).

Σάν νὰ λήῃ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, πού ἦλθε «ἐν εἶδει περιστερᾶς»:

—Ἐγὼ φανέρωσα τὰ *συν-πρόσωπα*. Ναί, τὰ τρία πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος εἶναι *συν-πρόσωπα*, ὁμοούσια καί ὁμόθρονα... Ἐγὼ φανέρωσα τὸν Πατέρα, πού εἶναι ψηλά. Ἐγὼ φανέρωσα καί φανερῶν τὸν Υἱό, πού κατέβηκε χαμηλά. Ἡ *λευκότητά μου* φανερώνει τὴν πάλλευκη ζωὴ τοῦ Θεανθρώπου....

- Ὁ Χριστός εἶναι ὁ *μόνος πάλλευκος*, ἀπείρωσ περισσότερο ἀπὸ τὸ χιόνι. Γιὰ νὰ μᾶς κάνῃ ὅμως ἐμᾶς λευκοὺς, νὰ μᾶς καθάρισῃ ἀπὸ τὴν ἀμαρτία, θά βαπτιστῆ στό ἄλλο βάπτισμα, πού εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν δικό Του βάπτισμα, τὸ *κόκκινο* βάπτισμα, στό Αἷμα τοῦ Σταυροῦ.

Οἱ «θεοὶ τῆς γῆς πεθαίνουν»

Ὁ «θεοὶ» τῆς γῆς εἰδῶλα! Τὰ εἰδῶλα ξετρελλαίνουν. Τὰ εἰδῶλα πέφτουν! Οἱ πολλοί, οἱ περισσότεροι, δέν λατρεύουν τὸν ἀληθινὸ Θεό. Ὁ ἀληθινὸς Θεός «ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναεστράφη» (Βαρ. γ' 38). Ἦλθε ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί

οι Ἀπόστολοι κατώρθωσαν νά ἐπιστρέψουν τούς ἀνθρώπους στόν ἀληθινό Θεό, στόν Χριστό, τόν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. «Ἐπιστρέψατε -λέει ὁ Παῦλος- πρὸς τόν Θεόν ἀπό τῶν εἰδώλων» (Α' Θεσ. α' 9).

• Κατά καιρούς ὁμως οἱ ἄνθρωποι παλιμπαρβαρίζουν! Ὑψώνουν ἰδιάζοντα κάθε φορά εἰδῶλα, τὰ προσκυνοῦν, τὰ ἐξυμνοῦν, τὰ λατρεύουν. Εἶδωλο μπορεῖ νά εἶναι ἕνας τραγουδιστής ἢ ἕνας ἠθοποιός ἢ ἕνα γυμνό μοντέλο ἢ ἕνας δικτάτορας ἢ ἕνας μεγαστάνας τοῦ πλούτου ἢ ἀκόμα καί ἕνας ποδοσφαιριστής!

• Στ' ἀλήθεια, τί πάθανε οἱ ἄνθρωποι καί ἀντί νά θαυμάζουν ἕνα πνεῦμα, πού μέ τίς ἐφευρέσεις του εὐεργετεῖ τόν κόσμο, θαυμάζουν ἕναν ποδοσφαιριστή; Τό ποδόσφαιρο εἶναι ἕνα ἄθλημα, δέν εἶναι μία θρησκεία. Ὁ ποδοσφαιριστής εἶναι ἕνα ἄτομο, πού κύριο προσόν ἔχει τό κλώτσημα μιᾶς μπάλας! Καί φυσικά τό ν' ἀθλοῦνται τὰ παιδιά καί οἱ νέοι εἶναι καλό, ἀναγκαῖο καί ὠφέλιμο. Ἀλλοίμονο ὁμως ὅταν ὁ ἄθλητισμός γίνεται ἄθλητισμός!

• Καί τρισαλλοίμονο ὅταν ἑκατομμύρια ἄνθρωποι ἀφιοιζῶνται ἀπό τίς κλωτσιές ἑνός ποδοσφαιριστή! Αὐτό πού συνέβη τό τριήμερο 25-27 Νοεμβρίου ἦταν πρωτοφανές. Τά κανάλια ὅλου τοῦ κόσμου (κυριολεκτικά) ἔψελναν τόν «ῥυμνο»

τοῦ «θεοῦ», πού πέθανε. Καί ὁ «θεός», πού πέθανε, ἦταν κάποιος ποδοσφαιριστής, ὀνόματι **Μαραντόνα**. Στήν πατρίδα του, τήν Ἀργεντινή, κήρυξαν τριήμερο πένθος. Τό ἴδιο καί στή Νεάπολι τῆς Ἰταλίας, πού ἔπαιζε γιά πολλά χρόνια. Οἱ ἐφημερίδες ὅλου τοῦ κόσμου εἶχαν ὡς τίτλο πρωτοσέλιδης εἰδήσεως: «Ὁ θεός μας πέθανε! Πέθανε ὁ θεός τοῦ ποδοσφαίρου!» Τό νεκρό σῶμα του τό ἐξέθεσαν καί σέ λαϊκό προσκύνημα!

• Τί νά πῆς σ' αὐτό τό λαό (καί εἶναι πολλά ἑκατομμύρια); Νά τούς θυμίσῃς τό «οὐ ποιήσεις σεαυτὸν εἶδωλον» (Ἐξὸδ. κ' 4); Νά θυμίσῃς στή νεότητά, πού ὑστερικά στρίγγλιζαν γιά τό θάνατο τοῦ εἰδώλου τους τό «Φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπό τῶν εἰδώλων» (Α' Ἰωάν. ε' 21); Νά ἀντιτάξῃς τήν εἰδωλοποίησι καί θεοποίησι ἀνθρώπων στή στάσι τῶν Ἀποστόλων στὰ Λύστρα τῆς Λυκαονίας (Πράξ. ιδ' 15); Νά ὑπογραμμίσουμε, ὅτι τύποι σάν τόν Μαραντόνα εἶναι πρότυπα πρὸς ἀποφυγήν.

• Ἀλήθεια, τί πρόσφερε ὁ Μαραντόνα; Μιά ζωή **χλιδῆς** καί πλούτου. Μιά νεότητά, πού μετὰ τήν μπάλα μέθυσε μέ τὰ **ναρκωτικά**. Ἐνα μεγαστάνα ἀναριθμητῶν **ἀκινήτων** σέ μία χώρα πού δέρνεται ἀπό τή φτώχεια.

• Ἄλλ' ὅσο κι ἂν ἄτομα καί Μ.Μ.Ε τόν λάτρευσαν, τό συμπέρασμα εἶναι ἕνα: «Οἱ θεοὶ τῆς γῆς πεθαίνουν»!

Ἡ μάσκα καί τό πρόσωπο

Γό γιατί οἱ εἰδικοί περί τόν κορωνοϊό, οἱ λοιμωξιολόγοι, ἐν μιᾷ φωνῇ λένε νά φορᾶμε τή μάσκα παντοῦ, ὅπου βρισκόμαστε μέ ἄλλους, τό καταλαβαίνουμε. Πρὸς ἀποφυγή μεταδόσεως τοῦ **θανατηφόρου** **ιοῦ**. Εἶναι μικρή, πολύ μικρή, ἐλάχιστη «θυσία», πού κάθε χριστιανός τήν ἀποδέχεται γιά λόγους ἀγάπης. «Αγαπήσεις τόν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν» (Λουκ. ι' 29). «Ὁρθῶς!» εἶναι ἡ ἐπισφράγις τοῦ ἴδιου τοῦ Κυρίου. Δέν προφυλάσσουμε μόνο τόν ἑαυτό μας, ἀλλά προφυλάσσουμε καί τόν ἄλλον πού μᾶς προσεγγίζει. Δέν μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ **αἰσθητική**. Μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ **ὑγεία** καί ἡ **ἀγάπη**.

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ὑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannsvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannsvaptistis.gr

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστερί

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

• Εκείνο πού δέν καταλαβαίνουμε είναι τό γιατί μερικοί ανάγουν τό θέμα τῆς μάσκας σέ... δογματικό θέμα! Ἐφτασαν στό σημείο, ώρισμένοι «γεροντάδες» νά καταπιέσουν γονεῖς, νά μή στείλουν τά παιδιά τους στό σχολεῖο, μόνο καί μόνο γιά τή μάσκα! Στό ἐρώτημα «καί τί θά γίνουν τά παιδιά;», ἀπαθέστατα, ἀλλ' ἐπιβλητικά ἀπαντοῦν: «Καλύτερα νά μείνουν τά παιδιά ἀγράμματα, παρά νά βάλουν μάσκα»!!!

• Πολύ περισσότερο μερικοί, αὐτόκλητα ἀλάθητοι, εἶναι κάθετοι ἐνάντια στή χρῆσι μάσκας μέσα στό Νάο. «Ὁ Θεός -λένε- θέλει νά βλέπη τό πρόσωπό μας. Δέν θέλει “καραγκιόζηδες” οὔτε “καρναβάλους”!

• Εἶναι ἀνάγκη νά τονίσουμε, ὅτι ὁ σάκις στήν Καινή Διαθήκη ἀναφέρεται ἡ λέξις «πρόσωπον», δέν νοοῦνται τά ἐν τῷ προσώπῳ χαρακτηριστικά. Ὅπως ὅταν μιᾶμε γιά τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ, δέν ἐννοοῦμε φυσικά χαρακτηριστικά τοῦ Θεοῦ, πού ἄλλωστε δέν ὑπάρχουν τέτοια στόν Θεό. Ἐτσι καί ὅταν μιᾶμε γιά τό πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου, δέν ἐννοοῦμε τά ἐξωτερικά του χαρακτηριστικά.

Ἡ λέξις «προσωπολήπτης» τί εἶναι; Συμβολική ἢ πραγματική; Ἀσφαλῶς συμβολική. «Οὐκ ἔστι προσωποληψία παρά τῷ Θεῷ» (Πράξ. ε' 34). Αὐτό τί σημαίνει; Ὅτι ὁ Θεός δέν ἐπηρεάζεται ἀπό χρῶμα, σχῆμα, χαρακτηριστικά ἐξωτερικά. Κυρίως σημαίνει, ὅτι ὁ Θεός βλέπει τήν **καρδιά** τοῦ ἀνθρώπου. Λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τήν πνευματική ὑπόστασι τοῦ ἀνθρώπου.

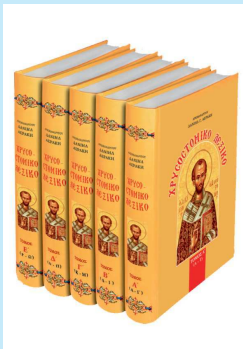
• Ὅπως ἡ λέξις «προσωπολήπτης» εἶναι συμβολική καί γενική, ἔτσι καί ἡ λέξις «πρόσωπον». Σημαίνει τόν ὅλο ἄνθρωπο, καί ἰδίως τήν ψυχή, πού σημειώνεται ὡς «**καρδιά**». Σημαίνει τό πνευματικό εἶναι τῶν λογικῶν ἀνθρώπων, πού κάθε ἕνας εἶναι ἀνεπανάληπτο πρόσωπο ἀπροσμέτρητης ἀξίας. Δέν εἶναι ἄτομο· εἶναι πρόσωπο. Δέν εἶναι νούμερο· εἶναι πρόσωπο.

• Δέν πηγαίνουμε στό Νάο, γιά νά δῆ ὁ Θεός τό πρόσωπό μας ἐξωτερικῶς, γιά νά δῆ τά μάτια μας, τά φρύδια μας, τή μύτη μας, τά χεῖλη μας. Ἀλλά τί θέλει νά δῆ; Τό πρόσωπό μας, δηλαδή τή μορφή μας, δηλαδή τήν πνευματική μας κατάστασι, δηλαδή τήν καρδιά μας.

• Μερικοί ἐπιμένουν: «Καλά στίς ἐξω συναναστροφές πρέπει νά φορᾶμε μάσκα. Ἀλλά καί στό Νάο;».

Τήν ἀπάντησι τήν βλέπουμε καί στήν περίπτωσι τῆς συγκύπτουσας (Λουκ. ιγ' 10). Ὁ Χριστός ἀνθρωπίνως τί εἶδε στήν εὐλαβέστατη αὐτή γυναῖκα, πού σερνάμενη πήγαινε στό ναό (στή συναγωγή); Τό πρόσωπό της θαύμασε; Μά αὐτό δέν φαινόταν. Ἀκουμποῦσε στό δάπεδο. Τήν **καρδιά** της εἶδε. Καί τήν προσφώνησε γλυκά καί τήν βράβευσε ἰαματικά.

Ἀκόμα καί οἱ ἐχθροί Του τόνιζαν αὐτή τήν ἀλήθεια γιά τόν Χριστό. «Οὐ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου» (Ματθ. κβ' 16). Ὁ δέ ἀπόστ. Παῦλος τονίζει: «Πρόσωπον ἀνθρώπου Θεός οὐ λαμβάνει» (Γαλ. β' 6). Καί ἀλλοῦ λέει: Δέν καυχώμεθα «ἐν προσώπῳ, ἀλλ' ἐν καρδίᾳ» (Β' Κορ. ε' 12).

Προσφορά

Πνευματικό δῶρο γιά τίς γιορτές.

• Τό Χρυσοστομικό λεξικό (5 πολυτελεῖς τόμοι) προσφέρεται στους ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ στή μοναδική τιμή τῶν **56 εὐρώ** (συμπεριλαμβάνονται καί τά ἐξοδα τῆς ἀντικαταβολῆς) ἀπό τήν ἀρχική τιμή τῶν 100 εὐρώ (χωρίς ἐξοδα ἀποστολῆς).

• Πληροφορίες καί παραγγελίες στά τηλέφωνα: 2103212713 καί 2109765440.

• Τή μάσκα από τήν καρδιά μας νά βγάλουμε. Τή μάσκα τής **ύποκρισίας**. Αυτό βέβαια δέν σημαίνει, ότι και τό πρόσωπο τοῦ πιστοῦ δέν πρέπει νά εἶναι καθαρό καί άγνό. Μᾶς πειράζει ἡ μάσκα, πού μᾶς κλείνει τό στόμα καί μᾶς προφυλάσσει από μολυσμούς; Καί δέν μᾶς πειράζει, ότι τά χεῖλη μας π.χ. εἶναι βρώμικα από δολιότητες καί κατακρίσεις;

Συγκλονιστική προειδοποίησης

Πόν περασμένο Αύγουστο προσπάθησε νά εὐαισθητοποιήση τούς πολίτες γιά τή σοβαρότητα τοῦ ἰοῦ covid-19 καί τήν ανάγκη νά σεβαστοῦμε ὅλοι τήν **ιατρική ἐπιστήμη** γιά τό καλό ὅλων μας. Μακάρι νά τόν ἄκουγαν ὅλοι οἱ ἄσχετοι, πού καταφρονοῦν τήν ἑλληνική καί τήν παγκόσμια ἱατρική ἐπιστήμη καί ἀποφαίνονται ὡς φωτιζόμενοι από «γεροντάδες» (τάχα) ἢ «κομπογιαννίτες».

• Πρόκειται γιά τόν πνευμολόγο γιάτρό **Ἀντώνη Χατζηγεωργίου**. Ἦταν μόλις 42 ἐτῶν καί πατέρας τριῶν μικρῶν παιδιῶν. Λέμε «ἦταν», γιατί τώρα δέν ζῆ. Ἐφυγε από τή ζωή χτυπημένος από τόν κορωνοϊό. Νά τί ἔγραψε λίγες μέρες πρὶν πεθάνη, στίς 14 Αὐγούστου:

«Περί Ἰατρικῆς ὁ λόγος.

Δέν ἔχει νά κάνει μέ τή μάσκα, φίλε μου. Εἶναι πού δέν ἀκοῦνε τούς εἰδικούς,

Ἵσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τά 10 εὐρώ καί γιά τό 2021

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος 2021.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.
IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.
IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἑξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

αὐτούς πού ἔχουν τή γνώση. Δέν τούς θέλουμε, βρέ ἀδελφέ! (σάν νά λένε). Μᾶς χαλᾶνε τή ζαχαρένια μας. Μᾶς ζαλίζουν...

Στά ἱατρικά, ρέ φίλε, τί ἀνακατεύεσαι; Σέ αὐτά, πού χρειάζονται κανά δύο χρόνια μέχρι νά καταλάβεις τή διαφορά μεταξύ DNA καί RNA, βακτηρίων καί ἰῶν, μεταγραφῆς καί μετάφρασης, θνησιμότητας καί θνητότητας. Στά ἱατρικά, ρέ φίλε; Πού στά κανονικά σου δέν μπορεῖς νά ξεχωρίσεις τό *depon* από τό *stedon*; Πού παίρνεις ἀντιυπερτασικό καί γράφει στό κουτί “γιά τήν καρδιά”; Πού χαπακῶνεις *apoxil* γιά ἰούς, βακτήρια, μύκητες...;

Καί ξαφνικά τί; Ἐγίνες μέγας λοιμωξιολόγος, ἐπιδημιολόγος, ὀλίγον παθολόγος καί κάτι σέ ἐντατικολόγος; Ὅχι, ἀδελφέ. Δέν στό παίζω ἔξυπνος. Κι ἐγώ ὅταν ἀνοίγω τό καπό στό ἀμάξι, τό μόνο πού μπορῶ νά διακρίνω εἶναι τό καπάκι γιά νά βάλω νερό γιά τούς ὑαλοκαθαριστήρες... Δέν στό παίζω ἔξυπνος. Ἀπλά, ρέ φίλε, ἐδῶ μιλάμε γιά Ἰατρική. Καί ἡ **Ἰατρική** εἶναι πείραμα, δοκιμή, παρατήρηση, μελέτη.

Ἡ **Ἰατρική** εἶναι ἐμπεριστατωμένη γνώση, τεκμηρίωση, πρωτόκολλα, διαδικασίες. Ἡ Ἰατρική εἶναι ἑκατοντάδες χιλιάδες ἐρευνητές σέ ὅλο τόν κόσμο, πού ἐργάζονται νυχθημερόν, προκειμένου νά ἀποκρυπτογραφήσουν μηχανισμούς, σηματοδοτικά μονοπάτια, κινάσες, φωσφορυλώσεις, ὑποδοχεῖς, κυτταροκίνες, ἀποπτώσεις καί τόσα ἄλλα.

Ἡ **Ἰατρική** εἶναι κάτι πολύ παραπάνω ἀπό τό βοτάνι τῆς θείας σου τῆς Μαρίκας καί τήν παρόλα τοῦ κάθε ὑποψάκια πού νομίζει ὁ καῦμένος πῶς ἀποδομεῖ ὅλο αὐτό τό θαυμαστό οἰκοδόμημα τῆς ἐπιστήμης μέ ἕνα “τά ἐμβόλια σκοτώνουν”!

Ἡ **Ἰατρική** εἶναι ἐπιστήμη, εἶναι ἀποκάλυψη ἑνός κόσμου, πού προκαλεῖ ρίγη συγκίνησης σάν ἀντιληφθεῖς τό μέγεθός του. Δέν εἶναι θεωρία συνωμοσίας. Δέν εἶναι σενάριο στό Netflix, δέν εἶναι κοινοποίηση, δέν εἶναι like, δέν εἶναι καρδούλα. Ἐεκόλλα, λοιπόν, καί ἄσε τήν Ἰατρική στήν ἡσυχία της».